

փառաւորութեամբ Գում — Գարու Զինիլի
Համամի Ս. Սարգիս եկեղեցին:

Տեղակալներու պետը՝ Նազարէթ եւ
ընկերները նորէն կը սկսին արհամարհել
եւ պանդուխտ քահանաները եկեղեցիէն
արտաքսել: Այս անգամ Կեսարացին կ'ըմ-
բոստանայ եւ «քաղուն անարգանաց եւ նա-
խասանաց բանս» կ'ըսէ անոնց, եւ քահա-
նաներ կը զրկէ Դարանաղցիին մօտ, որ-
պէսզի դայ իր մօտ, եւ դատուին Նազա-
րէթի եւ ընկերներուն հետը:

Դարանաղցի «քաղուն անքոխիւ» զնաց
Ս. Սարգիս եկեղեցին, սակայն տեղակալ-
ներէն ոչ մէկը դատուելու չեկաւ ո՛չ Կե-
սարացիի եւ ո՛չ ալ Դարանաղցիի քով:

Կեսարացին այն ատեն կ'ըսէ թէ պէտք
է որ բոլոր դրսեցիներուն ազդարարել որ
գան հաւաքուին եւ միասին երթանք Տի-
վան գանգատելու:

Դարանաղցի (էջ 132) կ'ըսէ. «Եւ երկո-
քիս գրեցաք զիր ողջունի առ ժողովուրդն որ
ի գողքսիս էին, որ ընթերցեալ ի յուր անկե-
ցուն, յորժամ յուան՝ յոյժ ուրախ եղան զփա-
բանութիւնս մեր, եւ առ ժամայն եկին ի կոչն»:

Գրիգոր Կեսարացի հաւաքուող այս
բազմութեան «շատ բան ասաց վասն անկար-
գութեան վախկնեացն»:

Ասիկա փաստ մըն է թէ Գրիգոր Կեսա-